

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Abrahamo. 308.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

δὲ μηδὲ δόξης σοφισμῶν ταῦτα τυγ-
χάνειν, ἔχεις Πάυλον τὸν ἀκρατίω τῶν
ἀρρήτων, τὸν μέλλοντα μισθὸν ὑπὸ
τῆς ἐπιτάχης εὐνοίας τοῖς οἰκέταις ἐ-
παγγελῶν, καὶ μηδὲν μετὰ ζῆλον οἰ-
κίτης καὶ δεσποτῆς ἀγακρίοντα,
ὅτε ἡ γνώμη ἴσθι ἀκατάγνωτος.

Λεοντίῳ Ἐπισκόπῳ. τζ.

Ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα
τῆς παρθένου τὸν μέγα, καὶ σὲ τὸν
ἐκείνου μιμητὴν τῆς αἰτῆς παρθένου
τῶν ὑπαρχόντων ποιμένα, καὶ τὴν ψυ-
χὴν ὑπὸ τῆς πύλης, ἐξ αὐτῆς
τῆς τῆς ἀδου ἀνήγαγε πύλων, ἵνα μα-
κρῶς ὑπεκλήσειν ἐπ' αὐτῆς φυ-
λακίονος, καὶ τῶν ποιμνίων ὑπάρ-
χης ἀσφάλεια, καὶ τῶν ἀρχιεπίσκοπων
ἀρεσκεία, καὶ ἡμῖν τῆς ἐλπίδος γε-
ρέωμα, καὶ τῶν κόσμων φωστῆρ, καὶ τοῖς
θεοῖς τῆς δυσσεβείας Δαβὶδ, πα-
τάσων, καὶ λέοντα καὶ ἄρκτον τῆ
ἐκείνου τῆς τῶν δὲ ἡσυχίας μετ' ἡσυχίας
δοκίμως ποιμαίνεις.

Αβραάμῳ

Αβραάμῳ. τθ.

Χαῖρε παρ' ἡμῶν, Αβραάμῳ, καὶ ἡγή-
γησῶν εἰς τὸν πόλεμον, πόλεμον γὰρ
καὶ νόμιζε, καὶ πίστευε τὸ σάδιον τῆς
ἀσκήσεως, χαλεποτέροις τῆς αἰσθη-
τῆς ἑξίφων τοῖς νοσητοῖς κυκλῶν, ἡ
βέλεσιν. ἀ καὶ πεπερωμένα καλεῖ, ὅ
τι πύραν αὐτῆς ἀκριβῶς ὅπως ἀ-
μῶν.

Κασσιανῷ μοναχῷ. τθ.

Αἰεὶ σε πεφευγῆναι τὸν βίον τὸν
φθαρτὸν παρὰ τὸ σάδιον δραμόντα
τῆς μοναχῶν, καὶ γλώσσα ἔχειν ἀρο-
πετή, καὶ φθέρουσα εἰκὴ. ὅσον ἔδεν
ἕτερον ἴσθι, ἢ τείχος ὄχυρον οἰκοδομῆν
ἀπερσιτοῖς ἐχθροῖς, καὶ πύλιν κατα-
λείπειν παρὰ εἰσοδὸν αὐτοῖς. εἰ δὲ καὶ
τὸ τείχος ἀκίνδωνον τηρῆσαι βέλεις,
καὶ τοῖς ἐναντίοις κραταιὸς φαῖναι.

luntas animique sententia in libertatem
asseruit. Ac ne tu hec pro cauillis & captio-
nibus ducas, arcanorum auditorem Paulū
habes, futuram mercedem, pro præstita
hîc dominis benevolentia, seruis pollicen-
tem, neque inter seruos & heros, cum ani-
mi sententia reprehensionis expertus est, di-
scrimen vllum constituentem.

Leontio Episcopo. 307.

Qui magnum illum ouium Pastorem à
morte ad vitam reduxit, idem te quoque
illius imitatore, ac pecudum suarum pa-
storem, animamque pro ipsis exponetem,
ab ipsis tartari portis reuocauit: vt longis
annorum curriculis seruatus, & gregi sis
præsidium, & pastorum principi obsequiū,
& nobis spei firmamentum, & mundo lu-
minare, & impiis feris David, percutiens
leonem & vrsū crucis baculo: per quem,
& cuius ope atque auxilio, præclare & cū
laude pastoris munus obis.

Abrahamo. 308.

Salue à nobis, Abrahame, animoque at-
tento esto, ad bellum excubans. Bellum e-
nim & existima & crede esse, Monasticæ
vitæ studium, grauioribus ac periculoso-
ribus, quàm sint ij gladij, qui in fensum ca-
dunt, spiritualibus telis vndique cinctum:
quæ etiam ignita is vocat, qui eorum ex-
perimentum probè cognitum & explora-
tum habebat.

Casiano Monacho. 309.

Te caducam & corruptioni obnoxiam
vitam fugisse, atque ad Monasticum stu-
dium cursu contendisse audio: atque inte-
rim tamen procacem ac petulantem lin-
guam habere, ac temerè loqui. Quod qui-
dem nihil aliud est, quàm murum firmum
atque hostibus inaccessum extruere, ip-
sisque portam ad ingressum relinquere.
Quòd si & murum ab omni periculo libe-

K